

ע"פ 26423/10/16 - אליעזר אבוטבול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 26423-10-16 אבוטבול נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:
בפני כבוד השופט ארז פורת
המעורר אליעזר אבוטבול
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. המערער הורשע, אחר שמיעת ראיות, בעבירה שעניינה נהיגה בשכרות, נוכח סירובו ליתן דגימת אוויר נשוף. בית המשפט קמא התחשב בחומרת העבירה מחד גיסא, ובמצבו הרפואי, ומגבלותיו מאידך גיסא. עוד ניתנה הדעת לכך שהמערער לא קיבל אחריות למעשיו, ולא הביע חרטה עליהם.

בנסיבות אלה, נגזרו למערער 26 חודשי פסילת רישיונות בפועל, בניכוי חודש פסילה מנהלית, זאת לצד עונש מאסר על תנאי, פסילת רישיון על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪.

2. בכתב הערעור, השיג המערער תחילה הן על הרשעתו והן על מידת העונש שנגזרה לו. במהלך שמיעת הערעור, העמיד המערער את ערעורו אך על מידת העונש. המערער שב ופרס בפני את מצבו הרפואי הקשה: מדובר במי שהוא נכה 100% הנדרש לטיפולים רפואיים, שבשל בעיות ברגליו, מתקשה בהליכה.

לטענתו, רישיון הנהיגה, עבורו, אינו מותרות כי אם צורך חיוני, בייחוד לאור מקום מגוריו ברחוב בו אין נוסעת תחבורה ציבורית.

3. המערער ציין כי הוצעה לו בערכאה קמא ענישה מתונה באם יודה במיוחס לו, וכי אין להחמיר בענישתו, אך על רקע רצונו להוכיח את חפותו.

4. המשיבה עתרה לדחיית הערעור. לעמדתה, העונש שנגזר על המערער, לא רק שאינו מחמיר, אלא הוא על הפן המקל. הופניתי לפסיקה התומכת בעמדה זו. לפיכך, נטען כי אין הצדקה להקל עוד עם המערער.

דין והכרעה:

5. העבירה בה הורשע המערער יוצרת סיכון רב למשתמשים האחרים בדרך, ותוצאותיה עלולות להיות קשות ביותר. על כן, ברגיל, מוטלת בעטיה של העבירה הנדונה ענישה מכבדה, הכוללת רכיב של פסילת רישיונות לפרק זמן ממושך.

אף המחוקק ראה לקבוע לעבירה הנדונה עונש מינימום, של שנתיים פסילת רישיונות, ממנו ניתן לסטות לקולא "מסיבות מיוחדות" (ראה: סעיף 39א. לפקודת התעבורה).

לא זו אף זו; המערער הורשע בנסיבות בהן מיאן ליתן דגימת אוויר נשוף, שאז מעלה הדבר חשש כי רמת האלכוהול בגופו לא הייתה במתחם הנמוך דווקא, וכי היה לו מה להסתיר במיאונו האמור.

על כן, וברגיל, לפי שורת הדין, דינו של הערער היה להידחות. חרף האמור, ראיתי להקל בענישה שנגזרה ברכיב פסילת הרישיונות, בשים לב למיהותו של המערער. מדובר בנכה המתקשה בהליכה בשל בעיות רפואיות מורכבות. עבורו, במצבו הרפואי שנתמך בתיעוד, שלילת רישיונות קשה שבעתיים וכל יום פסילה הוא בעל השפעה והכבדה יתרה מאשר כלפי אדם אחר שאינו מוגבל. מדובר במי שחרף שנות נהיגה רבות, לא נרשמו לחובתו אלא עבירות תעבורה פעוטות ערך יחסית.

בנסיבות אלה, ורק בשים לב למצב הרפואי הקשה ומטעמים של לפני משורת הדין, ראיתי לסטות מעונש המינימום שקבע המחוקק כאמור, ולהקל בענישה כך שרכיב פסילת הרישיונות בפועל, שנגזר למערער, יועמד על 15 חודשים.

מניין תקופת הפסילה בפועל, יהא מיום הפקדת הרישיונות כקביעת הערכאה קמא. פסילת הרישיונות תהיה במצטבר לפסילה המנהלית שננקטה בעניינו של המערער.

אין שינוי ביתרת רכיבי הענישה שנגזרו בערכאה קמא.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.